

gjøre mere Fortræd, selv om det i Diebliffet ser mere ufyldigt ud, end ved at stemme. Det kommer an paa Resultatet, hvorledes man end i det givne Dieblif forklarer det og søger at faae Andre til at tro det (Verg: Hør! Hør!) Det ærede Medlem har meget godt af at høre det, det skæder ikke, at det ærede Medlem lægger alvorlig Mærke dertil. Jeg siger, at ved at dele Forslaget og vedtage den ene Halvdel, vedtager man altsaa i Virkeligheden en Indskrænkning i det, der kaldes Kongens Ret; men forkastes den Bestemmelse, som her træder frem fra vor Side motiveret ved, at man ikke vil gjøre Noget som helst, ikke vil tage nogen Beslutning om, hvad der kaldes Kongens Ret — jeg udtrykker mig faa forsigtigt, for at man ikke i det, jeg siger, skal se nogen Anerkjendelse eller Ikkæanerkjendelse af, at der eksisterer en saadan Ret — forkastes denne Halvdel af Forslaget, stemme de Herrer i Virkeligheden for at gjøre en Indskrænkning deri. Ved deres Stemmegiøning slaa de Noget fast, hvorigennem det ser ud, som om denne Ret ikke eksisterer, hvilket altsaa er det Modsatte af, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Verg) vil. Han vil, at der ikke skal røres ved dette sidste Spørgsmaal. Jeg antager, at det er saa, han har sagt det i Betænkningen ifjor, og der foreligger det samme iaar efter hans Udtalelser idag. Vil man altsaa naae det, at den anden Del af Forslaget ikke rører ved det, man ikke vil røre ved, maa man gaa alvorlig og forsigtig frem og sikkre sig imod, baade at der gives Tilfald, man ikke vil give, og gjøres Indgreb i det, man ikke vil røre ved, og saa er der kun een Fremgangsmaade, nemlig at lade det gaa til 3die Behandling og give Paalæg til Udvalget at forhandle med Ministeren, og naar denne Forhandling er tilende, da aflægge Regnskab for Thinget og optage Sagen paany til Debat. Alle ere enige om, at vi ikke ville røre ved denne Sag, men den sikreste Maade, ikke at røre ved Kongens Ret, er i Virkeligheden ikke at røre derved, men det er ikke ved ikke at stemme og derved faktisk at give Forslaget en anden Karakter. — Maa jeg, medens jeg har Ordet, udtale mig om et Forslag, som er kommet fra det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds (Højmark). Dette Forslag med Hensyn til Høstskolerne har været for i Udvalget, men det var ikke muligt at tilveiebringe nogen bestemt Overensstemmelse i Udvalget med Hensyn til at flytte de 28,000 Kr. til Høstskolerne over til de 66,000 Kr. til fattige Høstskoleelever. Der blev ikke tilveiebragt nogen Enighed i Udvalget i saa Henseende, og saa foretrak man i Udvalget ikke at røre ved Sagen. Nu har det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds (Højmark) antydnet, at han vil bringe et saadant Forslag frem til 3die Behandling. Paa Udvalgets Begne kan jeg ikke udtale Noget i saa Henseende; jeg kan kun sige for mit eget Ved-

kommende og ogsaa for adskillige Meningsfællers, at vi ere tilbøjelige til at følge ham paa dette Punkt.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Jeg skal først tillade mig at komme tilbage til et Par af de tidligere behandlede Spørgsmaal, som have særlig Interesse, for at knytte nogle ganske korte Bemærkninger dertil; thi jeg antager, at Thingets Medlemmer mest ere stemte for at høre korte Bemærkninger. — Svad da først Spørgsmaalet om Aarhus Kirke angaar, da vil jeg gjøre opmærksom paa, at den ny Kirke, som tænkes bygget, ligger i det nye og fattige Kvarter af Byen, og at der ikke er nogen Mulighed for at paalægge Andre end Menigheden Bidrag til en Kirke. Ifølge danske Lovs 2—22—64 kan der paalægges Menigheden en saadan Forpligtelse, men kun Menigheden, altsaa Aarhus By kan ikke indbrages som et Hele, naar der skal staffles Midler til Opførelse af en Kirke, og, som sagt, det Kvarter, hvori Kirken skal ligge, er fattigt. Den ærede Ordfører bemærkede, at Aarhus Domkirke er overflødig stor, og det er ganske vist saa, men der er den uheldige Omstændighed ved denne Kirke, at den er meget slet i arkitektonisk Henseende, og at der er store Dele af Kirkens Partier, hvor man ikke kan høre Prædikanter; for overhovedet at kunne høres, maa Prædikanter have en meget stærk Stemme. — Svad dernæst Universitetet angaar, da vil jeg dog mene, at den ærede Ordfører noget overdrev Betænkningen af, at Universitetet er et Institut med en selvstændig Fond; thi det vil ikke kunne tjene til at fremme Universitetets Egenraadighed. Der bliver ikke gjort nogen Udgift ved Universitetet, enten det er dets egne Midler, der bruges, eller det er Tilskud, der bruges, uden ifølge Bevilling. Altsaa kan det ikke opflamme til Egenraadighed, at der er saadanne Midler, thi de kunne kun benyttes, forsaavidt de voteres paa Finantsloven. Der er endel af Universitetets Midler, der kunne raades over uden Bevilling, det er nemlig Legatmidlerne, men de have privat Oprindelse og høre ikke ind under Rigsdagens Omraade. Svad de Regnskabsførere for de lærde Skoler angaar, har den ærede Ordfører Ret i, at de ikke ere Embedsmænd, men de lønnes af den samlede Sum paa samme Maade som mange andre Bestillingsmænd, og disse andre Bestillingsmænd have faaet det Tillæg, som nu søges paa Finantsloven; at Regnskabsførerne ikke have faaet det tidligere, er ganske vist en Forglemmelse. — Endelig maa jeg endnu gjøre en Bemærkning om den frie Theaterbygning, om den Tanke at overlade Theatret Bygningen frit, thi derved forstod jeg noget Andet end det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille). Jeg forstaa nemlig derved, at Staten skal overlade Theatret Bygningen til Benyttelse paa samme Maade, som f. Ex. Kunstakademibyg-